

Jindřich Fantl

Tohle je můj dědeček Jindřich Fantl. Fotografie byla pořízena v ateliéru Benda v Praze ve 20. letech.

Můj dědeček se narodil 3. března 1867 v Chlebníku v jižních Čechách. Přestěhoval se do Prahy, kde se seznámil s mou babičkou a na Smíchově si otevřel obchod s pánským oblečením, kde pracovali oba.

Když dědeček v květnu 1940 v Praze zemřel, vyšel v novinách tento nekrolog:

Jindřich Fantl

23. dne tohoto měsíce byl pan Jindřich Fantl, jehož jméno bylo po mnoho desetiletí spjato s osudy někdejší náboženské komunity, pohřebního bratrstva a také Božího stánku na Smíchově, uložen k věčnému spánku na Malvazínkách za doprovodu neobyčejného množství účastníků. O Jindřichu Fantlovi může být řečeno jen to nejlepší. Každý svůj den začal návštěvou templu. Nepracoval těžce pouze pro svou rodinu. Svými vždy laskavými slovy zmírňoval utrpení svých spolubratří, kamkoliv přišel a nikdy nezapomínal na materiální potřeby těch v nouzi. Pro všechny trpící bez rozdílu svými vlastníma rukama zhotovil lůžko posledního spočinutí a doprovodil je do míst věčného odpočinku, jež se opět jeho zásluhou podobá nejkrásnějším zahradám. Večerní návštěvou templu však jeho pracovní den nekončil. Až do večera přikládal svou ruku k dílu pro dobro všech. Slovy žalmisty, která se vztahují na skromného, čestného, ryzího, vždy laskavého a spravedlivého Jindřicha Fantla: "Spravedlivý roste jako palma, rozrůstá se jako libanonský cedr. Ti, kdo v domě Hospodinově jsou zasazeni, kdo rostou v nádvořích našeho Boha, ještě v šedinách ponesou plody, zůstanou statní a svěží, aby hlásali, že Hospodin je přímý, skála má, a podlosti v něm není."